

IJsselland

door Rein - 4 mei 2013

De eerste reguliere rit van 2013, op 23 april. Vorige maand een zeer succesvolle VRO gedaan onder de bezielende leiding van Jos Lakerveld en zijn mannen. Niet verplicht maar zeer aanbevelenswaardig. Het verschil is altijd te merken. Je begint het seizoen weer soepeler en vaardiger dan zonder.

Voor de aprilrit zijn de aanmeldingen talrijk. Paar draaikonten die wel aanmelden en weer afmelden. Reserve-diensten dragen daar aan bij maar ook het weer denk ik. Je twee dagen van tevoren aanmelden en op de dag zelf uit het raam kijken en weer afmelden kwalificeert voor het predikaat "watje". En wat was het nu helemaal, wat miezerregen. Ik ben er niet nat van geworden en Jan uit Tholen ook niet. En wij hadden toch wel de langste aanloop naar Ermelo.

De uitbater van de Ermelose Dorpskamer wordt voor een tweede keer in een half jaar verwend met goed gezelschap en goede inkomsten.

25 deelnemers is niet niks.

De vorige keer hier, de slotrit, was er hier een journalist bij die een artikel heeft geschreven voor het blad van Motoport. En wat denk je daar kwamen zomaar reacties op. Er zijn lieden die met ons mee willen rijden. Ze weten niet waar ze aan beginnen. Ze hebben nog nooit aan tafel gezeten bij Leo en Hein. Hebben nog nooit in de slipstream van Jan gereden. En ze hebben nog nooit onze zedenpreken over veilig rijden aangehoord. Ik heb ze gewaarschuwd en gevraagd of ze enige affiniteit hebben met luchtvaart maar ze volharden. En zo hebben we nu een paar "buitenleden". Ik moet zeggen ze vielen niet tegen. Als ze na deze rit nog durven dan worden ze

De motorparking bij de Dorpskamer

Martijn en Hans zijn vandaag de aanstichters van de rit. En daar hebben we zin in. Het wordt al

De Dorpskamer in Ermelo - een uitstekend verzamelpunt

van "prospect" lid. Welkom Kees Kok en Nico van der Laan. Er zijn er nog een paar maar die gaan hun debuut nog maken bij volgende rit-ten, zullen jullie een beetje lief doen tegen hen?

Ook aanwezig is Vivian Sigterman, door mij in mijn verziekte geest betiteld als motorbabe. Ze is motorvrouw van het jaar. Dat is een titel die je niet krijgt door je looks maar door je prestaties. En Vivian kan er wat van op het circuit. Daarom door de motorbeurs uitgeroepen tot motorvrouw. Zij is CA en komt eens bij ons kijken. Wil graag onderzoeken of er iets te doen is met luchtvaartmensen en rijden op het circuit. Zij gaat ons daar nog over berichten.

iets lichter buiten. De koffie smaakt goede en de appelgebak heeft de goedkeuring van Evert en die is de kenner in deze.

De KTM Adventure R - staat alleen nog in de menie

Buiten staan een paar nieuwe aanwinsten. Ik ben niet echt goed in al die merken en modellen. Op een of andere manier heeft het niet mijn interesse. Misschien dat ik er daarom ook wel rare dingen over zeg. Want is die KTM van Paul nu wel af? De valbeugels zitten nog in de menie. Verder een mooie machine om te zien. Zal ook wel erg fijn rijden. En dan is Leo er op een hagelnieuwe GS. Durfde de VRO nog niet aan met slechts 500 km op de teller. Terwijl dat de uitgelezen gelegenheid is om je nieuw motor te leren kennen.

Die GS, ik ga het toch een keer zeggen want ook dit nieuwe model heeft het weer. Er wordt een motor ontwik-

keld en op de markt gebracht door BMW. Maar ze zetten er niet alles op. Ze hebben een dochterbedrijf opgestart; Wunderlich, die alles kan leveren om de motor aan te passen. En alle kopers doen dat. Schermpje hier, covertje daar. Schermpje boven op het schermpje. Alle rijders blij maar ze worden twee keer uitgekleeed. Het is een soort bouwpakket. De Japanners ontwikkelen motoren die een grote gemene deler bedienen. Niets meer aan doen. En toch heb ik bij de VRO zondige gedachten gehad over GS'en. De portemonnee heeft mij weer met beide voeten op aarde doen landen. Zo die is er uit.

We gaan rijden. Nico heeft de tank nog even volgegooid. De Drieërweg brengt ons naar; Drie en van daar naar Speuld. We kennen het maar het blijft toch mooi. Richting Vierhouten en dan om Epe heen naar Welsum. Tijd voor de eerste korte stop, het veer naar Olst. Die is ook weer binnen met onze bijdrage. Geheel belangeloos betaald door onze penningmeester die alweer een herinnering heeft doen uitgaan vanwege gevaar lege schatkist. Het water dat we nu oversteken is overigens gewoon de IJssel. Dat je het maar even weet. De pont is overigens spekglad van de olie. Niemand gevallen gelukkig.

Een goed Sky Riders gebruik - met de pont, dit keer over de IJssel

Dit is het Salland en daar ligt klei op de weg. Keurig op gewezen door de gids. Prachtig gebied. Wisselend bos, akkers en weilanden. Lekker rijden ook.

Voor je het weet ben je dan in Dalfsen, althans bij het station. Dat ligt om ons onduidelijke redenen buiten het dorp. Wel mooi en de voormalige restauratie heeft een goede kaart. Kan ook pre-

cies 25 motorrijders en een gast aan. Want Nico zijn dochter was in de buurt en prikt een vorkje mee.

Sandra is aanwezig, netjes aangemeld. Maar die vent van haar, Jan, verscheen als een volslagen verrassing voor haar en ons op de koffie. Reed ook nog een stukje mee. Alleen is mij onduidelijk waar hij is afgehaakt. Ik kan ook niet op iedereen letten.

Ton Rentier bedacht zich dat hij waarschijnlijk een poosje niet op de motor kan vanwege een knie operatie en pakt vandaag zijn kans. Volgende week onder het mes.

Ons Veluwe chapter is compleet. Weten jullie eigenlijk wel wie dat allemaal zijn?

Goede uitsmijter hier. Met Wout, Harry en Henk Ceton neem ik de laatste wetenswaardigheden over het boetebeleid even door aan tafel. Ook hebben we het over wanneer je nu precies een Triumph voor de eerste beurt moet aanbieden en waarom.

Iedereen tegelijk eten lukt niet met 25 man/vrouw. Per tafel lukt redelijk. En met ruim een uur is iedereen voldaan en kunnen we weer verder.

De benen strekken - de zon schijnt ondertussen uitbundig

De hel van Zwolle. Nooit geweten dat ze daar zoveel stoplichten hebben. En niet gesynchroniseerd. Met veel kunst en vliegwerk houden we de groep enigszins bij elkaar. Ik heb niemand gemist. Paul en Sandra zijn intentioneel ergens afgefallen.

Via Oldebroek, Elspeet en Elburg naar Harderwijk. Je schrijft het makkelijk maar het is nog even flink sturen. Op de rondweg van Harderwijk gaat het ook nog een keer een beetje mis. In flarden komen we bij het eindpunt aan. Niets gebroken en geen schade. Goede rit dus weer. En mooi.

Even pijlen bij de nieuwe deelnemers. Ze vinden het leuk. Vivian geeft toe dat ze dit niet te vaak moet doen. Daar is het de motor niet naar, te snel voor deze bejaardensoos. Kees en Nico zien we nog wel eens terug denk ik.

Aankomst bij de jachtclub voor een drankje op het terras

Op het terras van de jachtclub drinken we nog iets. Hinderlijk dat ze net de boten in het water aan het takelen zijn.

Ik heb weer een mooie dag gehad maar weer eens een uurtje rijden op huis aan. Dan kan ik nog mee eten met het gezin. Achter Jan aan door de polder. Zul je net zien dat we achter een vrachtwagen zitten. Hele dag goed gegaan en nu treuzelen. Tot bij de A27 dan kunnen we weer door.